

Arvoisa kunniavieras!

Istkomme viisraalla maalla!

Iaan ma' itkusi iloksi, Murehasi muukesi
onuutau, Käänän kuolesi kuviksi! —

Tänä iltana ou klubillamme karvinaian
juhlahetki, juhlahetki jouka tunnelma
karwaan hälvenee mielestämme. Meillä
ou kunnia, meillä ou ilo nähdä joukos-
samme tämän seurau perustajan, tämän
seurau syntysanojan lausujan, meidän
rientomme elähyttäjän Maissi Erkow.

Siksipa näemme niin monta hymyi-
levää kirkasta katsetta ympärillämme.
~~Siksipa ou kunnia~~ — Nünhan se aina
ou elämässä, että synkkä joitvistä päivistä
seurau hellän kirkas aurinkoupaiste.

Muistamme jokainen vielä selvästi
seu sysimusten synkän illan, jouvoim
sini toverimme lapsinesi läksit laajalle
ulapalle, meren mahtavien aaltojen
heitettäväksi. Olimme varmat siinä että
lälvet ikuisiksi ajoiksi, ei välähtänyt
mieleenkään ajatus että olot muuttui-
sivat. Emme gaksaneet, emme uskel-
taneet ilsessämme herättää pienintä
kään toivon välkähdystä, saatiikka
siksipa emme voineet sinua jää-
nyväishetkellä raktuakaan rohkaista.
Tuonet seu anteeksi. — Raskaat ajat,
turmiolliset vuodet kohtasi meitä
kaikkia, olimmekan kuin perikadon
partaalla. Mutta kuta enemmän saim-
me kärsimyksiä, tokea, sillä voimak-
kaammaksi herasi povestamme rakkaus-
vikeuteu ja isänmaahamme. Se oli
ainou keino ettemme kokonaan ma-
sentuissi. Näinä koettelemuksien kaskaina
päivinä oli ainou lohduutuksemme, ainoana
helvotuksena yksimieliset ystävät ja toverit.

Voit hyvin arvata että kaipauksemme
oli katkera ja suuri kuin ^{sin}rohkein, paras
toverimme olit vetten takana, kaukana
meistä, kaukana omasta kansallaisistam
maastam, jouka ^{kovu}kohtalo joka hetkellä
oli ^{tytämme}tytämme mielessäsi, oli sydämessäsi
suuru. Kuulit vaan kaukaisena kumme

na kuinka ~~sovi~~ ja vakivalla tiällä rehoit-
tivat, kuultu laittomuuksista ja voimme
arvata että kärsit kahta kätkerämmän
maasi kotitalon. Viestit kertoivat
meille, taas kasituksesta ja huolista,
joita ^{ja perheellasi} sinulla siellä oli - voi kuinka
monta kertaa olisimme tahtoneet
helpottaa sinua niistä huolista
sankaremme sinua tänne keskuuteemme
työhön isänmaasi edestä. Monta ker-
taa kun kaikki näytti mustaa mus-
kammalta ja olimme lannastuneet kuin
lannautetut yhä uisista hyökkäyksistä.
Kaipaisimme sinua meitä rohkaise-
maan, meitä innostamaan.

Mutta olikan tarkoitus tietysti työllä-
si siellä, vieraalla maallakin. Ubra
^{bröni hyppäsi ja sinut eläsi yhtiä arvokkain. Kun meidän}
sitä sielläkin toimesta, ^{toimitti} kodin alkoi
puolellakin omien kansalaisten to-
ryväksi. Tulustui heidän aatteisiin
ja rientoihin, olit tienraivaajana, ke-
hittäjänä sielläkin. Etteupain eläviä
mieli, se sinulle sopii elämässä, joka
seka myötä - että vastoin käymisessä.
Sinä osaat, todella työskennellä yhteiskun-
nalle myödyksi. Voimme olla ylpeitä
^{siitä} että ~~kansas~~ ^{johtaja} sinä jaloin toverimme
oluit sinne kauvaksi kaunssasissa.
Päisi elähtämään heihin tulusta
omaan, ^{ja heille taas uusi aatteita, ammentamaan} heille esimerkkiä antamaan.
Jos kohta oukin kätkerästä ajatella
sinun osaksi tuli niin ^{onhy} ^{tunnettu} ^{että} ^{soittoa}
ja ~~polkea~~ ^{vaaryyttä}. Mutta kaikkina
aikoina on ansiokkaan kotitaloksi
tullut soittoa ja polkemista siellä
yhtiä jalostui, tulit kärsimysten
hiomaksi kirkkaksi helmeiksi, jotka
loisteessa me kaikki toiset ^{siellä} huomaa-
me omien kärsimystemme pienuu-
den. On aivan kuin sinun elämän
tarinasi opettaisi meille kaikille
mitä ^{oikeastaan} ^{ou} kärsiä. Meidän vastoin
käymisemme tiällä ovat olleet helpon-
mat, sillä olemme saaneet

3) kokea ja kärsiä ne omassa synnyin-
maassamme omien ^{toverien} ~~kanolain~~ roh-
kaisemina ja Yhtöä kaunis toverim-
sillä olet toteuttanut naisihanteen,
työllä ja vaivalla sekä ^{aitina} ~~aita~~
juhlisoina. Sinulle sopii Munterin
~~sanat~~ runost sanat: Seki työnsä
kerskaamatta, Paulltel kesti murku-
matta, Kärsi vaivaa rasitusta
Yhti vaan si, - valitusta.

- Nyt on aika muuttunut on
ikäänkuin pieni ^{olisi tullut} hengittämisen hetki.
Ou kevät luonnossa ou toivoa
herännyt ihmiskunnassa. Tiedämme
että se aate ja vakaumus, se taistelu-
^{tain} ~~vikeuden~~ puolesta, joka sinulle riisti
isänmaan ja kodin ystäväi, se aate
yhti enemmän voittaa alaa ja kulkee
voitokkaasti eteenpäin. ^{Eläkönnämme} ~~Tuennamme~~, että
taistelumme oikeuden puolesta on
meille pelastanut ja vielä pelasta-
lain ja oikeuden ja antaa meille
arvon muitten maitten pinnalla.
- Ou koetakaan kuvaila niitä tuntei-
ta jotka meissä jokaisessa liikkui,
kun saapui tieto onnapakolaisten
takaisin tulosta. ^{me tunnemme} ^{on arvost} ^{mitä} ^{älse tuntei} ^{tiedämme} ^{gnuttu}
Keskellä talvea tun-
tui kuin olisi aurinko ollut liian
häikäisevä, ^{tuntui niin vapautta} itna liian kirkas, ^{kuuski}
^{viimein} epäilimme oliko kurjaa Suomemme
todellakin iloupäivä kohdannut.
Seuravuoski yhtyi riemuamme hyff-
noleita ja surunmielteitä. Mutta se
oli hetkeksi vaan - Lahvoimme
kerraukin antaa riemuntunteelle
vallen, olihan se ollut kylkeltä aivan
kuin paksum jääkuoren alle. Nyt
supesi olo sisällä tuntumaan ahtu-
ta teki mieli rientä ulos luontoon
^{seurakseen} ~~huulta~~ ilmoille kaikki tukahdetut
tunteet ja ~~teki~~ ^{teki} mieli tehdä
ja toimia jotakin. Se vuoksi tuntui

4/ Kevään tulo enemmän kuin näinä
vähän vuosina, oikealta keväästä. Sen
lähdön elämä kahta vertaa ^{kauniimmalla} arvokkaan
matia yhteinen aatteemme ja taiste-
lumme kahta monin kerron arvok-
kaammalla. Kiitoksin - alkäämme
iloitko ennen aikojaan, mutta
alkäämme myöskään lannistuko.

Voisihan tapahtua että kohtalo johtaisikin
aikaan syjällyttä toivellemme toteut-
tamisen. yksimielisesti Toimikuntamme
pöytävali, yksimielisesti antamalla
arvo toisillemme ja laajentamalla
rivimme niin että sekä ylhäiset
että alhaiset taistelemme vihollisem-
me voittamiseksi. Että sinä tovi-
himme, taas astut rinnallemme
uusien tulokaiduksien virvoittamana
uusien näkökohtien elähtämänä sitä
tervehdimme kaikki sanomattomalla
riemuntunteella. Puuhoon luoja
että vastainen elämäsi olisi per-
kirkkaan kevätkaistaisen päivän
kaltainen, jolloin oma synnyinmaa
si sinua kaivattua tylahti ~~was~~
syleili. Alkoon unohdettu, se eletty
paha uni siellä vierailu maalla
ja ollos tulahtkesta ^{entistä työtä jatkamaan} tervetullut
toveriesi pariin jalostamaan ja
innostamaan meitä. Toivon sinulle
Jumalan siunausta sillä menestys
on yksin Jumalan kädessä

Eläköön toverimme Maissi!

19⁶/₃05.